

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói, fogarasi, hosszafalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények
Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra,
Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyön-
gyóssy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-
Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám,
hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve
küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr, negyedévre
1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor
50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-
díj fizetendő.

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben**
Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus),
Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát;
Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és
Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik
Alajos, Dukes M.; **Berlinben:** Rudolf Mosse;
Frankfurtban: Daube G. L. és társa hírde-
tési irodájában.

Állam és ipar.

Két fontos törvényjavaslat várja a tör-
vényhozás sanctionálását: mindkettő ipar-
fejlesztési.

Arról van szó azokban, hogy az ipar ál-
lami kedvezményekben részesüljön, — oly
kedvezményekben, melyek normális körülmé-
nyek között nem volnának indokoltak, — t.
i. adó- s illetékkelengedésekben egyrészt, a lehető
legmesszebbmenő szállítási kedvezményekben
másrészt. De arról is van itt szó, hogy egy
ipari célokat támogató bank-vállalat is kapja
részben e segílyt. Indokolt-e, hogy az állam
nagyobb áldozatokat hozzon az iparért? Ez az
első kérdés, mely e törvényjavaslatok tárgya-
lásánál fölmerül.

Eltekintve attól, hogy a magyar törvény-
hozás e tekintetben elvi határozatot már az
1881. évi XLIV. törv.-cz. és az 1887. évi
III. t.-cz. megalkotásával hozott, szükségét
mondva ki ezzel az állami támogatásnak; —
teljesen figyelmen kívül hagyva ezen előzményt és
csak magát az elvet vizsgálva, — kétségtelen,
hogy rendes viszonyok között az indokolt
nem lehet.

Egyrészt ellene szólnak ennek az állam
pénzügyi érdekei, másrészt a verseny-vállala-
tok üzleti érdekei. Nem is volna helyeslehető
tehát, ha akár Anglia, akár Belgium s Német-
ország, sőt még Ausztria is hozna állami ál-
dozatokat az iparért.

Mert ott van már ipar. Van világ-ipar,
azaz olyan, melynek piacza az egész világ,
mely termelhet egy egész világ számára.

Ámde egészen mások a viszonyok Ma-
gyarországon. Mi agrár-állam vagyunk s ipar-
állammá akarunk lenni. Az ország érdeke, ál-
lam-, pénzügyi s általános nemzetgazdasági ér-
deke parancsolja, hogy azzá kell lennünk;
hogy minden megengedhető eszközt felhasznál-
junk e cél mielőbbi elérésére.

Egyik ily eszköz, a leghathatósabbak
egyike: az államhatalom. Ennek közreműkö-
désében nem a pénzbeli kedvezmény a fő, ha-
nem az állam kedvezményezésének, tehát rész-
vétének morális hatása a tőkére és vállalko-
zási szellemre; mert ott, hol az állam is részt
vesz, ott rendesen megvannak a garantiák is.

És nálunk éppen ez az, a miben a tőke
eddig kételkedett, daczára annak, hogy alig
van a continensen ország, mely háladatosabb
volna ipari alkotásokra nézve, mint Magyar-
ország, mely ma nagyobb részben még adó-
fizetője a külföldi iparnak, de a mely rendel-
kezik minden egyes tényezővel, hogy iparál-
lammá legyen. Van érze, fája, szene, csaknem
minden nyersterméke, vize, aránylag olcsó
munkaereje és a mi nem legkisebb tényező:
nagy fogyasztó közönsége, el is tekintve ked-
vező földrajzi fekvésétől a keleti piacokat il-
letőleg.

Tőke is van nálunk az országban. De
azért érdekünkben áll, idevonzani a külföldi
tőkét is. Ezért is kellenek az állami kedvez-
mények.

A második kérdés, mely e törvényjavas-
latok tárgyalásánál felmerül: elegendő-e az
ez-kben kontemplált állami kedvezmények a
kitűzött cél elérésére?

Ehhez sok szó fér. Csakhogy oly pénz-
ügyi viszonyok között, mint hazánk van, mesz-
sebb menni alig lehet, ámbár nem volna így
sem kockáztatva semmi, mert az a segíly, a
melyet az állam adóelengedések által néhány
éven át ad, nem áldozat, hanem jövedelmező-
leg elhelyezett befektetés, mely néhány év
mulva gazdagon fog kamatozni az állampénz-
tár javára és már jelenleg, a közvetetlen be-
fektetés idejében is érezhető hatással van a
kincstár javára annak következtében, hogy a
lakosság ezrei rendes keresethez jutnak, sok
millió frt marad benn az országban, szóval az
adózó-képesség tetemesen emelkedik.

Azonban azért kicsinyelni legkevesebbé sem
lehet a törvényjavaslatban kontemplált ked-
vezményeket, — mert azok eleget nyújtanak;
annál többet — mint mondók — viszonya-
ink között nem nyújthatunk.

Az 1881. évi XLIV. t. cz. sokkal keve-
sebbet nyújtott és mégis mi volt a hatása?

Nagy részben az abban adott anyagi kedvez-
mények s morális kihatása következtében 1882.
óta 110 új gyár létesült Magyarorszá-
gon; ezenkívül ugyanazon törvényben biztosított
kedvezmény következtében 14 régi ipartelep ala-
kult át részvénytársasággá, a mi egyértelmű a

gyári tőke tetemes növelésével és a gyári üzem
nagyobbitásával, míg a 110 új gyár között is
van 16 nagy részvénytársaság.

Ha ily hatása lehetett a kevesebbet nyújtó
törvénynek, mennél erőteljesebb hatást remél-
hetni oly törvényektől, mint a Baross és
Weckerle miniszterek által legutóbb a ház
előterjesztett iparfejlesztési javaslatok, melyek
először igazságosabbak, másodsor szélesebb
alapokra fektettek, harmadsor sokkal többet
nyújtanak és negyedsor módot adnak olcsó
pénz szerzésére is?

Igazságosabb a mostani törvényjavaslat,
mert nem szabja meg egyenlően az adóked-
vezmény határidejét az előbb vagy utóbb lé-
tesült gyárra nézve, mint az 1881-iki tette.
Míg az egyenlően 1895-ig adta az adómentes-
séget annak a gyárnak, mely 1882-ben léte-
sült s annak, mely 1889-ben alakult, azaz az
egyiknek 15 évre, a másiknak ellenben csak
7 évre, a jelen törvényjavaslat egyaránt en-
ged maximum gyanánt 15 évet a gyár üzembe
vételeitől kezdve.

És ez nagy különbség ám! Egy új gyárra
nézve nem lehet mindegy, 7 évig adómentes-e,
vagy 15 évig.

Szélesebb alapokra fektetett e javaslat,
mert sokkal több iparvállalatot, illetve ipar-
ágot vesz fel a kedvezményezendők sorába.
Először felöleli a textil-ipar minden nemét,
mit a régi törvény nem tett s másodsor fel-
vesz 31 új iparágat is.

Sokkal többet nyújtanak e javaslatok, mint
a most érvényben álló törvény, mert először a
kedvezmények nagyobbak s másodsor ennek ki-
folyása lesz az iparbank, melynek hivatása lesz
5, esetleg 10 millió frt tőkéjével egyrészt sa-
ját számlájára ipari telepeket létesíteni, más-
részt pedig vállalatok financeirozását elősegíteni
s hitelre szorult régi vállalatoknak olcsó hitelt
nyújtani, azaz azt adni a hazai iparnak, a mi
leginkább hiányzott eddig neki: olcsó pénz t.
Számos kitűnő vállalat pang nálunk kellő
pénzerő hiánya miatt. És számos új vállalat
várja létesítését az olcsó pénztől.

Ezt a két törvényjavaslat most mind meg
fogja könnyíteni s ha ezek törvényerőre jut-
nak, a mi iránt semmi kétség, Magyarország

A „BRASSÓ” TARCZÁJA.

José csinos nőtestvére.

Burnett Hodgson Frances elbeszélése.

A „Brassó” számára átdolgozta dr. Boros Gábor.

(Folytatás.)

Kétszer-háromszor tekintett kémlelve Pepitára,
azután köhécselve mondá:

„Nem kell tovább bosszankodnod. Sebastiano
visszajött. Nem megy Amerikába; ismét Madridban
van. Találkoztunk az utcán, nem került el, megál-
litott, örült, hogy láthat. Manuelo beszélt nekem,
hegy Sebastiano egy csinos leánnyal ismerkedett
meg Lissabonban, most itt van. Ugy látszik, nőül
veszi.”

Pepita elképedve bámult reá, szemei tüze-
sebben égtek, mint azelőtt.

„Nem igaz!” — tört ki végre. „Az nem igaz!”
José ijedten hátrált vissza.

„Nem igaz!” — hebegte. „Miért nem? Pedig
beszéltek.”

„Olyan ember, a ki bikákat öl, mint ő, nem fe-
ledhet egy leányt pár nap alatt.”

José egész magán kívül volt a bámulattól.

„Azt hittem, semmi jót sem teszesz föl róla.
Mi történt? Te haragos, nagyon haragos vagy.”

„Nem igaz, a mit a lissaboni leánnyól mondottál.
Hazugság!”

José nem mert tovább beszélni, csak lopva pil-
lantott Pepitára még az ebéd alatt is. Hanem magá-
ban többször ismételte: „Mi történt? Nem akarja
megengedni, hogy mást vegyen feleségül, ámbár maga
sem akar hozzá menni?”

Később eltávozott a háztól, egyenesen abban a
reményben, hogy Sebastianoról halljon valamit. Ez
nem volt nehéz. Mindenütt róla beszéltek, őt dicsér-
ték szóban és dalban. Milyen valódi élvezet lesz itt
ismét! Milyen vidám lesz megint az élet! Derék egy
hős. Babéiraival elmegetett volna Amerikába, de ő
nem megy, hazájában marad. És a többi.

És Josénak az az irigylendő sors jutott, hogy
ismét találkozott vele, együtt beszélgettek, megint jó
barátok lettek.

Nagyon vidám hangulatban tért vissza José
a korezmából. Dalolt az országut hosszában. Egyszerre
valami árny lebbent el mellette, félénken, zavartan.
Josénak fel se tűnt volna, ha nem lett volna oly kö-
zel házacsakájához. Így azonban utána szaladt, pár

perez alatt utólrerte. Teljes fényében világított ar-
czára a hold.

„Pepita!” — kiáltá José nagyon is természet-
szerű bámulattal.

„Igen, az vagyok,” — felelte és reszketett.

José ölébe kapta, úgy rohant vele haza.

„Nincs miért kérdened, ugy sem mondok sem-
mit” — folytatá némi szünet mulva, mikor José meg-
lassította lépteit, — „azért jöttem, hogy valamit meg-
nézzek. Egyebet nem mondok.”

„Nem is faggatlak”, viszonzá José, — „te nem
tehetsz helytelent, te jó leány vagy, de —”

„Azt hiszed, elment az eszem? Ki tudja? Ta-
lán megigézett a gonosz szellem. De helytelent nem
tettem és nem teszek soha.”

„Nem, nem, tudom én azt. Jerj, menjünk be.”

Bementek a házba, nem szóltak egymáshoz töb-
bet; kiki aludni tért.

José nem is sejtette, hogy Pepita ugyanott
volt, a hol ő, hogy hallhatta a dalokat, a melyeket
ott énekelt, hogy míg Sebastianó társaival mulla-
zott, ő kileste beszélgetésüket, hogy ott állott a fa
árnyékában, a hova nem hatolt a hold s majd el-
nyelte szemeivel Sebastianot. Nem gondolt, nem tö-
rődött a veszéllyel, hogy valaki meglepheti; csak
egyre gondolt: hogy látta Sebastianot.

ipari fejlődésében egy új korszaknak küszöbén állunk.

Kinek lesz ez köszönhető?

Annak a nagy államférfinak, a kinek köszönheti Magyarország vasutainak új szervezetét, a kitűnő és kényelmes közlekedést; annak a lángeszű, merész reformernek, a kinek köszönheti vasúti zonatarifáját: a vaskorszak vasemberének, Magyarország legkitűnőbb gyakorlati nemzetgazdászának, Baross Gábor kereskedelmi miniszternek, a ki nagy alkotásait a legnagyobb akarja és fogja tetézni: hatalmas magyar iparral.

Szterényi József.

Brassó megye közigazgatási bizottságának ülése február 24-én.

Brassó megye közigazgatási bizottságának e havi rendes gyűlése az előre megállapított napon közbejött akadályok miatt nem lévén megtartható, tegnap folyt le gróf Bethlen András főispán elnöklete alatt. A gyűlésen a tisztviselők mind jelen voltak kivéve a tiszti ügyészt, ki más hivatalos teendővel lévén elfoglalva Harmath Lajos tiszteletbeli ügyész által helyettesített.

Elnök-főispán az ülést megnyitván indítványozza hogy a közigazgatási bizottság gróf Andrássy Gyula halála alkalmából a gyászoló családhoz részvétnyilatkozatot intézzen; mely indítvány elfogadtatván a részvétnyilatkozat szövegezésével és az illető helyre való juttatásával az elnök és a főjegyző bizatott meg.

Az alispán havi jelentéséből mindenekelőtt megemlíti, hogy a közrend nem zavartatott meg sehol. Földvár községben a rendőri felügyelettel megbízott Schmidt Mihály albiró és Petri Péter községi rendőr január 26-án éjjel hivatalos teendők végzése közben az ottani huszárlaktanya udvarán közhuszárok által megtámadtak, mely alkalommal az albiró nehéz, a rendőr pedig könnyű sérüléseket szenvedett. Az alvidéki főszolgabíró által megindított elővizsgálat az illetékes katonai hatóságnak megküldött Vigyázatlanságból két halál-eset fordult elő, még pedig mindkettő a botfalvi cukorgyárban. A vagyonbiztosságot illetőleg Brassó városban 7 kisebb, többnyire cselédek által elkövetett lopás fordult elő, míg Hosszufaluban egy nagyobb lopás és Vidombákban egy betöréses lopás veszélyeztették a vagyonbiztosságot. A tettesek — az utolsó eset kivételével — mindenütt kipuhattak és az illetékes hatóságnak további eljárás végett átadattak. — Tűzeset négy fordult elő, és pedig három Brassóban, egy Bácsfaluban.

(Folytatása következik.)

Kis-küküllő megyei krónika.

(Tanítógyűlés.)

Tanító-egyesületünk dicső-szentmártoni járásköre f. hó 15-én tartá meg tavaszi gyűlését Ádámoson, az unitárius iskola tágas és ez alkalomra ügyesen berendezett tantermében. Mindnyájan abban a hitben voltunk, hogy az idő kedvezőtlen volta miatt sokan távol maradnak, de ebben kellemesen csalódtunk, mert nemcsak a kötelezett tagok jelentek meg szokatlan szép számmal, hanem még a szomszéd járáskörből is volt alkalmunk gyűlésünkön pár ügybuzgó és lelkes tanítót üdvözölhetni.

A gyűlés megkezdése előtt egy, e célra már előzetesen megválasztott bizottság hallgatta meg a gyűlés színhelyétől kissé távol fekvő ref. iskolában a gyakorlati tanítást, hol Benedekfi János ref. tanító a II-ik osztálylyal foglalkozott, tanítása az 1-nek a 19-hez tételével a 20-as számkörben mozgott. Ezután az unitárius iskolában történt meg a tanítás, Kovács Bálint a III. osztálylyal ismertette meg a jelzői bővítőt.

A gyakorlati tanítások után kezdődött a tulajdonképeni gyűlés. Elnök, a nála már megszokott ékes-szólással üdvözölte a megjelenteket. Örömmel látja, — úgy mond — hogy a tanítóság, ma már közösen kezd minden egyes, a tanügyre vonatkozó kérdésben dönteni; öröme annál jogosultabb, mert e tömörülést már is több tekintetben siker koronázza; kéri, hogy a közös munkálkodás eszméjét ezután is tartsa becsben minden tag, mert akkor tetteink — az erő és közös akarat bélyegét magukon hordva — áldások lesznek.

Az elnöki megnyitót lelkesen megéljenézték. Ezután a múlt gyűlés jegyzőkönyve lett felolvasva. Tárgysorozat szerint a gyakorlati tanítások megbírája következő, gyűlés mindkettőt sikerültnek nyilvánította. A központi elnökség két átirata olvastott fel ezután, midkettő bizonyos kötelezettségekre figyelmezteti a tagokat; ahhoz alkalmazkodás végett szintén tudomásul vétettek.

A múlt gyűlésből — időhiányban — elmaradt „Osend és nyugalom!” című satyricus tanmesét, szabadon adta elő Muzsnai József. A szabad előadást gyűlésünk osztatlan figyelemmel s biztató derűséggel hallgatta meg s végül előadónak köszönetét nyilvánította a munkálkodásának sikeres voltáért.

Ezután Máriássy Etelka polg. isk. tanítónő szavalt el Tompa Mihálynak: „A futó csillagról” című költeményét. Nemcsak a magam, de a kör valamennyi tagjának véleményét nyilvánítom, midőn azt mondom, hogy ilyen műélvezetben rég nem részesültünk.

Sorozat szerint Csínádi Istvánnak „A tanító befolyása a gyermekek jellemképzésére” című, a múlt gyűlésen felolvasott értekezését bírálta meg Muzsnai József. A bírálat maga valóban hű tükre Csínádi értekezésének. Irónak és bírálónak a kör elismerését fejezte ki. Ugyancsak Csínádi, a választmány megbízásából határozati javaslatot terjesztett a kör elé, a földrajznak — úgy az osztott, mint az osztatlan iskolákban rajzoltató módszer szerint való tanításából; a gyűlés némely függő kérdések és pontozatok tanulmányozása, illetve tisztázása céljából kiadta javaslattevőnek.

Tankönyv-kijelölő bizottsági tagokul Orbán József elnöklete alatt Keszeg József és Muzsnai József választottak meg. Az indítványok sorát az elnök zárta be, ki hosszabb beszédben utalt arra, hogy nekünk a szakadatlan önképzés a célunk, de az eszközök — sajátos viszonyainknál fogva — nem épen minden tagnak állanak rendelkezésére; kéri tehát egy oly bizottság kinevezését, melynek hivatása lenne a nevezetesebb iskolai és társadalmi dolgokról, illetve kérdésekről a gyűléseken referálni. Közfelkiáltás útján megválasztottak az elnök és Nyárádi Dénes.

Egy év telt el ama fényes nap óta, a mikor Pepita először jelent meg a bikaviadalon. Emlékezett még a ruhájára is. Ugyanaz a napfény, ugyanaz a sötétkék ég, ugyanazok a virágok. Elővette tükrét.

„Még nem lettem csunya!” — kiáltá föl diadalal.

Igaza is volt. Ezzel a megnyugtató tudattal ment a diadalünnepre.

Hanem a fényes ragyogás, a kitörő ujjongás közepette is úgy érezte, mintha elhagyatva, egymagában ülne ott, érzéketlen alak gyanánt; az örömszaj, a pompás színvegyülék csak gyötörte szívét. Az erős rózsapír eltűnt arczáról, kezei összekulcsolva nyugodtak ölében, várt arra az egyetlen percze. Némán, halványan ült, holott körötte mindenünnen hangzott az éljen, lángolt az örült, lázíg fokozott öröm és elragadtatás.

De azért szíve hevesen dobogott és százszor elismételte titokban: „Majd erre fog nézni, mint amaz első napon. Szemeimmel kényszeríteni fogom reá. Halod — Pepita az, ki rád néz. Érezned kell. Nem feledheted el. Nem. Pepita, igen Pepita az!”

Ezzel előre hajolt ki az ülső sorban.

S ő föltekintett, meglátta őt, szemeik találkoztak. Öntudatlanul ugrott föl helyéről.

A jövő gyűlés helyéül Királyfalva, idejéül f. évi november hava tűzetett ki s ezzel a gyűlés véget ért.

Szabó István,
jköri jegyző.

S z i n h á z.

Vasárnap Wimmer „Die Giegerln von Wien” című bohózata került színre. A bécsi local-muzsa egyik gyöngébb inspirációja. Alapgondolata — egy eltűnt kalap után való hajsz — nem egészen új s hasonlíthatatlanul nagyobb találmánysággal van feldolgozva Hennequin francia író „Három kalap” cz. ismeretes bohóságában. Még exponálva elég ügyesen volna; mikor a lutirakó papucshős (Strobl kalapos) házi sarkánya elől riscontóját egy elfeledett czilinder szörnyeteg öblébe rejti, felesége meg mit sem sejtve, egy hóbertos gigerlnek eladja a kalapot s a férj azután természetesen ternet csinál: várnök, hogy lesz e bohóságból valami. De itt aztán egészen elposványodik a darab cselekvénye s felvonásokon keresztül episod-alakok tarka egyvelege lábatlankodik a színpadon, egy csomó giegerli, hentes-mester, cseh szabó, professor, kalapos inas, chansonette-énekes stb. kiknek a cselekvényhez semmi közük, hanem hol viccelnek, hol énekelnek, hol tánczolnak, kedélyes össze-visszaságban, míg a kalapos végre hozzájut riscontójához. Különben a ki egy sereg jóízű mókával beéri, elmúlthat a semmiségen is, mint tényleg mulatott, kaczagott rajta a vasárnapi közönség. Ez jó részben a kitűnő előadás érdeme. Indra (Strobl kalapos) az „ős komikum” azon szerencsés képviselői közé tartozik, kiknek minden szava, minden mozdulata csiklandja nevető idegeinket; széles jó kedvvel játszta szerepét elejétől végig. Pompás kabinet-alak volt Berger egy cseh szabó szerepében s kiállhatatlan, tehát jó giegerl Swoboda. A hölgyek közül ki kell emelnünk kis szerepeikben Müllerné asszonyt s Marietta k. a. t. Wallner k. a. (a kalaposné) mintha nem lett volna teljesen elemében. Egy szót még a kiállításához. A második képben városi utcát jelző kuliszák gyanánt oly shaksperei egyszerűségű szürke vászondarabok szereplének, melyek erősen kirttak még a mi antediluvianus színházunk keretéből is.

A vadorzók.

Vigjáték 4 felvonásban. Németből fordította Festetics Andor. Első előadása a nemzeti színházban 1890. febr. 21-én.

Egy ismeretlen német szerző vigjátékát mutatták be a nemzeti színház közönségének Festetics Andor fordításában. — A darabot már megelőzőleg több német színpadon, sőt a bécsi burgszínházban is adták. Ezen körülmény talán inkább, az ottani körök előtt kevésbé ismeretlen szerző — Blumenthalt és Lindaut emlegetik — tekintélyének, mintsem a darab értékének tudható be, melyben a legérzelgősebb jelenetek a meglehetősen trivialis pofozkodással és dulakodással váltakoznak.

A vadorzókat képviseli három roué, gigerl-öltözetben; hölgyvadászok, kik anélkül, hogy egymás jellemét és viszonyait közelebbről ismernék, megegyeztek abban, hogy egyik a másikat hódításában nem fogja zavarni. A véletlen épen Ostendebe viszi utjokat, a hol Sorau, az egyik ifjú ellenállhatat

Hallotta, a mint egyik csacska chulo mondta a másikat: „Csinos lányka. Nem oly szép ugyan, mint az a másik, de elég csinos. Az a másik valóságos kis ördög. De nagyot hibáznék Sebastiano, ha megnősülne. Hogy élhet, hogy is lélezkelhet szabadon az olyan ember, a kinek nyakán folyton egy aszszony csüng?”

Pepita pedig ezalatt kigyulladt arczezal susogta: „Az nem lehet. Ő nem feledhetett el. Még vissza jön hozzám.”

Hanem azért nem tudta, mit tegyen. Csak szenvedett, emésztődött.

Még mindig eljárt a templomba. Egyszer a mint térdepléséből fölemelkedett, haragosan szólt oda a szent szűznek:

„Ha nem jő vissza hozzám, nem jövök el többé hozzád, nem, soha többé.”

Tudta, hogy ez bűn, de reá nézve most mind egy volt. Haza mentében vásárolt egy kis, fekete, éles kést és keblébe rejté. „Azért,” — susogta magában, — „hogy ha igaz az a lissaboni leány; de az nem lehet igaz.” —

Sok, sok év múlva is emlékeztek az emberek a nagy bikaviadal napjára. Senki a jelen voltak közül el nem feledhette soha életében. Akadtak, a kik egyenesen attól számították az időt.

Sebastiano szemei előtt elhomályosult az egész közönség. A következő pillanatban hatalmas ordítás zúgott föl mellette, kétségbeesetten kiáltottak a nézők; a vad Sebastianora rohant, egyetlen hibás lépés, a szarvak magasra dobták a légbe, messzire hullott le a fölkapart porba, oldalából patakzott a vér.

„De mikor fölemelték a földről,” — így beszélték azon az estén a korcsmában, — „jöllehet azt hitték, ez életének utolsó percze, még sem vesztette el eszméletét s mikor kivitték, ott találtak egy leányt, a kicsikét, a kit „José csinos nőtestvére”-nek neveznek, a kit fitestvére épen haza akart vinni. Oly külsővel bírt, mintha három nap óta halott volna. Sebastiano pedig — az aztán ember a talpán! — leszakítá jelvényét válláról, oda dobta neki, oda hullt lábai elé, s ő meg fölvette, egészen nedves volt a matador véréből, elrejtette kebelébe s alétan rogyott a földre. Hir szerint a hős nagyon szerette őt, ez meg gonosz szeszélyével rosszul bánt vele. A testvére, már mint José, igen jó fiú, úgy sirt Sebastianoért, mint egy kis gyermek, s kérte, engedjék meg neki, hadd ápolhassa Sebastianot, mint a hogy ő is akarja.

„Elég erős vagyok én,” — mondta José, — „ügyelek reá úgy, mint a legjobb házörző eb. Nem

lan, rábukkan nevére, kit ezelőtt vagy két évtizeddel vett el és azóta el is vált tőle és felszedte eladó leányára, kit szerető anyja egy kiállhatatlan léha fráterhez, Schadenbeckhez akar férjhez adni.

A vigjátékirók állandó protektora: a véletlen, úgy akarja, hogy az incognitóban maradó Sorau egyik vadorzótársa, Knöpke meg akarja hódítani Sorau feleségét, a másik, Thürmer, a leányát. Ekkor fölébred Sorauban a jobb indulat; az apa meg akarja menteni leányát Schadenbecktől és félti Thürmertől, kibén, mint vadorzó-társában, nem bizik. Elhatározza, hogy leányát azon ürügy alatt, hogy elviszi apjához, kiről sokat mesél neki, megszökteti és úgy kiment a vesztélyből. Ezen, tudunkkal, új fordulat után kezdődik a tévedések komédiája; a leánya a sötétben Sorau helyett Thürmerrel száll be a kocsiba és majd megszökött volna vele, ha egy nemeskeblű angol le nem tartóztatja a szökevényt még a vonat elindulása előtt; visszahozza a leányt, Sorau kibékül nevével, meggyőződik — meglehetősen hirtelenül — Thürmer nemes szándékairól, neki adja leányát és az angol elveszi Sorau né barátnéját.

Ez röviden a cselekvénye az ismeretlen vigjátékiró négy felvonásos darabjának. A darab eleinte nehezen indult, a csattanós jeleneteket mintegy a végére tartván fel; jellemből folyó komikumról, a cselekvés logikai egymásutánjáról szó sincs benne, de vannak sikerült jelenetei és alakjai, minélfogva meglehetősen sikert is aratott.

A szereplők a körülményekhez képest igyekeztek. Helvey (Sorau né) szeretetreméltósággal adta az érthetetlen anyát, ki leányát egy kiállhatatlan üres fickóhoz kényszeríti. G. Csillag T. elragadóan játszotta a leányát, Emmát és Hegyesi Mari is igyekezett a barátné, Langsfeld Clarisse szerepét élvezhetővé tenni. A férfiszereplők közt Náday mint Sorau remekelt. Benedek Thürmert adta meglehetősen lágyan és Vizvári érvényre emelte Knöpke komikumát. Brownnak, az angolnak, meglehetősen elcsépett flegmáját Hetényi iparkodott kiemelni, míg Ujházinak Paumann báróban jutott igen hálátlan mellékszerep. Talán inkább a szereplők odaadó fáradozásának, mint a darab értékének tulajdonítható a mégis közepes siker, melyet az aratott.

XXI.

NAPI HIREK.

Gróf Bethlen András főispán vasárnap délután a gyorsvonattal Budapestről városunkba érkezett, hogy a tegnapi d. e. megtartott megyei közigazgatási ülésen elnököljön. Szeretve tisztelt főispánunk néhány napot itten fog tölteni.

A magyar dalárda szombati estélye rendkívüli látogatottságnak örvendett. A brassói magyar társadalom minden rangú és rendű tagja megjelent s a dalárda meggyőződhetett arról, hogy további fennál-

lása és működése valóban közóhaj. Reméljük is, hogy a most elért fényes eredmény egyszersmindkorra lehetlenné teszi a dalárda feloszlására nézve nemrég fölvetett kérdésnek újból való fölmerülését. A műsor nagyobb részét természetesen férfikarok képezték, melyek általában igen jól sikerültek. Legnagyobb elismerésben részesült és méltán a Lányi-féle Népdalfűzér; precíz és tűzzel énekeltek Thern Bor-dalát is, míg a Szentirmay-féle eredeti dalfűzér kissé üresen hangzott. Igen kellemesen lepett meg bennünket a vegyes-kar, mely női tagokban erősödve, valóban kitett magáért. A Jüngst-féle „Fonj, fonj” dalt, nemkülönben Nentwiehnek „A törpék” című igen csinos, fülbemászó vegyes karát oly összhangzatosan, tisztán és finom nuancirozással adták elő, hogy ezért a dalárda buzgó és szakavatott karnagyának, Frank Lipótnak külön elismerésünket meg nem tagadhatjuk. Különösen szépen sikerültek az utóbbi dalban a különböző hangnemek által váltakozva létesített dinamikus contrastok. Schubertnek „A tengeren” című vegyes kara véleményünk szerint nagyon is vonatott tempóban lőn előadva, mi által a különben remek dal sokat veszített hatásából. Igen kellemes változatosságot hoztak a műsorba Binder Jenő és Honigberger Helén k. a. solói. Binder ösmert gyönyörű hangján s művészi előadásával Löwe „Madarász Henrik” balladáját énekelte. Maga a compositio s valószínűleg ennek folytán előadása is kissé hidegen hagyott bennünket; mindön azonban Binder közkívánatra még egy rövidke olasz dalt énekelte, akkor ismét annyi érzés, oly nemes hűv és tűz volt volt előadásában, mint azt épen nála már megszoktuk. Honigberger k. a. Viennetemps rendkívül nehéz Balladáját és Polonaisejét (op. 28) adta elő hegedűn elismerésre méltó technikával és bizonyos virtuositással. A kisasszony hegedűjátékáról volt már ismételten alkalmunk szólni s azért itt csak azt kívánjuk még megemlíteni, hogy a hosszú darabot ki-vülrül játszotta el és a közönség részéről méltó elismerésben részesült. — A műsor után táncz következett, mely a bőjt daczára hajnalig tartott.

Halálozás. Kinizsy Mihályt, Kis-Küküllő vármegye nyugalmazott pénztárnokát, a küküllői ref. egyház-megyei közszereketben álló főkurátorát, közéletünknek e feltűnni nem akaró derék harcosát f. hó 20-án nagy részvét mellett temették el Szőkefalván. A háznál a gyülekezet éneke után Kovács Elek v. gálfalvi pap és küküllői ref. esperes mondott megható imát az elhunyt derék férfi ravatala fölött. Utána Orbán József szőkefalvi ref. lelkész méltatta rövid beszédben az elhunyt érdemeit s bucsuzott el tőle a család, a társadalom és az Egyház nevében. Ezután nagy számú közönség — élén Kis-Küküllő vármegye teljes tisztikarával — kísérték ki a megboldogultat örök nyughelyére. Béke poraira!

A lojalitás egy szép nyilvánulásáról vettünk

retni, ha meghalnál: markolatig döfném ezt a kést szivembe. Én inkább tudok szeretni, mint a többi leány, a kik gyakran szeretnek. Még nem tudtam, a mikor gyűlöltelek. Most már tudom.”

Egy kis szünet mulva folytatás:

„Azt mondták, volt Lissabonban egy leányka, a kit szerettél. Tudtam, hogy hazugság.”

„Igen”, — susogta a beteg — „hazugság volt. Csókolj meg.” Karjával átfonta a leányka nyakát s azok a piros ajkak, a melyek oly sokáig gunyolták, összeforrtak az övéivel.

„Sokat szenvedtél? — kérde Sebastiano alig hallhatóan.

Pepita zokogni kezdett.

„Egykor én mondtam neked, hogy szenvedni fogsz. Én szenvedtem át, a mit neked jósltam. Más ember lerogyott volna alatta. És nem fogok meghalni, csak maradj itt velem, hadd nézzek szemeidbe, hadd érinthessem ajkaidat, úgy tudni fogom, hogy Pepita vagy, hogy az enyém vagy.”

„Itt maradok” — szólt határozottan a leány. „Nem üzhetnek el, ha én nem akarok menni. Én mindig azt teszem, a mit akarok, — még a szent szűz is azt tette, a mint én akartam!”

Valóban igaza volt. Néhány hónap mulva gyakran lehetett látni vasárnaponként egy ifjú párt a nyilvános kertek sétatályaiban, kart karba öltve.

„Ezek azok”, — susogták az emberek — „a kik majd elvesztek egymás iránt való szerelmükben. Sebastiano és felesége. Ennek dobta ő egykor jelvényt, mikor már halottnak tartotta magát. Egykor úgy hívták: „José csinos nőtestvére.”

értésülést a napokban. Juon Otrelle rozsnyói paraszt a 2-ik huszárezred egyik szökevény katonáját elfogván, már akkor, midőn neki a hadbíró az öt megillető 24 frt szökevény-behozatali díjt le akarta fizetni, ez ellen tiltakozott, azt hozván fel okul, hogy ő, ki szintén szolgált a hadseregben mint közember (!) 10 éven át, nem pénzért teljesítette a király és hazája iránti kötelességét. A hadbíró iránt tartozó tiszteletből ennek sok nógatására ugyan kénytelen-kelletlen elfogadta az összeget, azonban másnap gyalog bejött falujából s ismét beálltva a hadbíróhoz, kérve kérte, hogy vegyék tőle vissza azt a bért, mert nemcsak tegnap hazamenet egész uton töprengött azon, mily botrányos azon tette, hogy ő a királytól pénzt fogad el hű alattvalói szolgálataért, hanem az egész éjét is álmatlanul töltötte, sőt még a felesége is vádolja és zsörtölődik vele. Az ámuló hadbíró persze jegyzőkönyvet vett fel és a pénzt azonnal visszavette a paraszttól, a ki most egész boldogan távozott. Az esetről — úgy hallottuk — jelentés fog tétetni a felsőbb hatóságokhoz, hogy Juon Otrelle uram méltó dicséretben részesüljön. — p.

Brazíliai rémhírek. Ugy látszik, nyár derekán (Braziliában decz. jan. és febr. a legmelegebb évszak) mindenütt beáll a savanyuborka-idény, melyben a kacsák bőségesen kelnek ki a szerkesztőségekben. Elméletünk igazolására közöljük az „O paiz”, legelőkelőbb és legolvasottabb brazíliai lap január hó 29-iki számánakalábbi két sürgönyét.

Bécs, január hó 28. Borzasztó vihar söpört végig Magyarország egész területén, kidöntve erdőket, elsepere házakat, szóval elpusztítva mindent, mi hatalmas s ellenállhatatlan rohamának útjában állott. Pozsony volt ama hely, mely legtöbbet szenvedett, elvesztvén lakóinak legnagyobb részét a vihart nyommon követő óriási árvíz által!

Berlin, január hó 28. A borzasztó vihar, mely Magyarországot annyi bajjal sújtotta, egész Németországra is kiterjedt. Ember emlékezet óta ehhez hasonló pusztulást okozó meteorológiai tűnemény nem észleltetett. A birodalom összes részeiből jövő táviratok számtalan, a katasztrófának áldozatul esett ember életről tesznek említést és az ingatlanokbn okozott kár a tallérok ezreire rug.

Ugy látszik, brazíliai laptársunk európai sürgönyeit a tudós Falb jóslatai alapján szerkeszti vagy gyűjtést akar rendezni az inségesek javára, hogy valamelyes zsebekben beállott veszedelmes apadást orvosoljon!?

A konstantinápolyi külön gyorsvonat, melyet a m. á. v. városi menetjegy-irodája rendez, olyan kényelemmel lesz berendezve, aminő egyáltalán lehetséges. A vonattal megy egy hálókocsi is, a melynek háló helyeit előre le lehet foglalni; továbbá egy étterem-kocsi, a melyben az utközbeni étkezés történik. Az utazás iránt eddig nyilvánult érdeklődés a lehető legörvendetesebb jellegű: a főváros előkelő polgárságából, valamint a vidéki földbirtokosok közül számosan jelentkeztek eddig is, a mi ugyszólván már is bizonyossá teszi a rendkívül érdekes utazás létrejöttét. A kirándulásra válthatók többféle jegyek olyanok, melyek az oda- és visszautazásra szólnak (gyorsvonatokra is a keleti express vonat kivételével) Salonikin át visszajövetellel, a melyre nézve a menetjegy irodánál kapható gőzhajózási jegy Konstantinápolyból Salonikig stb. Szóval, ha az utazásban részt venni óhajtó föl akarja használni azt a 30 illetve azt a 60 napi időt, melyre a jegy érvényes, tetszés szerinti kombinációnak kivételében a menetjegyiroda a legteljesebb készséggel áll a turista rendelkezésére. Programok a fővárosi és vidéki menetjegyirodákban kaphatók s kívánatra bárkinek megküldetnek.

Táviratok.

Budapest, febr. 24. A képviselőház mai ülésében megkezdte a költségvetési törvény tárgyalását. Hegedűs a törvényjavaslatot tárgyilagosan indokolja és elfogadásra ajánlja. Horánszky hosszas beszédben igyekszik a miniszterelnök iránt való bizalmatlanságát indokolni. A függetlenségi párt bizalmatlanságát Helfy tolmácsolta, elősorolva a miniszterelnök egész bűnlajstromát. Midőn erre Tisza válaszolni akar, a szélsőbal ismeretes közbeszólói gróf Károlyi Gáborral élükön ebben meg akarják akadályozni, mire elnök kijelenti, hogy szándékolt rendezavarás ténye forog fenn és ezért Károlyit rendre utasítja. Tisza biztosítja sz. ellenzéket, hogy leköszönésével nem várna addig, míg a többség bizalmát elveszitené, de az ellenzék kívánságára vissza lépni nem fog. Csalódnak, ha azt gondolják, hogy merő gyanúsításokkal elmozdithatják; 15 évi miniszterkedése bizonyítja, hogy gyanúsításokkal hiába igyekeznek őt lehetlenné tenni. Azon vádakra nézve, hogy sikereket nem tud felmutatni, utal azon sok hasznos törvényre, melyek az ő közreműködésével jöttek létre. Miután beszédét az ellenzék ellen irányított heves riporttal befejezte, az ellenzék a szokásos „Hoch” kiáltásokba tört ki, a kormánypart pedig lelkesült éljenzéssel kísérték ki a teremből. A vitát holnap folytatják.

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton).
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 3270.—1889. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az oklándi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy *iff. Gergely Sándor* végrehajtónak *iff. Dénes Sándor* végrehajtást szenvedő elleni 74 frt 16 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében az oklándi kir. járásbíróóság területén lévő alábbi ingatlanokra a következő kikiáltási árban:

1) a dályai 73. számú telekjegyzőkönyvi A + 166, 168. hr.-sz. 164 frt, 536 hr.-sz. 8 frt, 660. hr.-sz. 6 frt 50 kr, 854 $\frac{1}{2}$ hr.-sz. 3 frt, 1165. hr.-sz. 11 frt, 1327 $\frac{1}{2}$ hr.-sz. 3 frt, 1580. hr.-sz. 21 frt, 3129. hr.-sz. 10 frt, 3236 $\frac{1}{2}$, 3237 $\frac{1}{2}$, 3261 $\frac{1}{2}$ hr.-sz. 3 frt 50 kr, 3261 $\frac{1}{2}$ hr.-sz. 10 frt, 3262 $\frac{1}{2}$ hr.-sz. 10 frt, 3525. hr.-sz. 5 frt, 3993. hr.-sz. 5 frt 50 kr, 4143 $\frac{1}{2}$ hr.-sz. 1 frt 50 kr, 6384. hr.-sz. 4 frt 50 kr, 6558. hr.-sz. 2 frt 50 kr, 6749 hr.-sz. 2 frt, 7590. hr.-sz. 24 frt, 7786 hr.-sz. 11 frt; — 2) a dályai 128. számú telekjkv. A + 4478. hr.-sz. 6 frt 50 kr; — 3) a dályai 532. számú telekjzskönyv A + 5818 $\frac{1}{2}$ hr.-sz. 50 krban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius hó 6-ik napján délelőtti 10 órakor *Dályai* község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Oklándon, 1889. december 4.

A kir. járásbíróóság m. telekkönyvi hatóság.
Nagy Dénes,
kir. aljárásbíró.

(70) 1—1

Szám 3353.—1889. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az oklándi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy felső-rákosi *Pánczél Mihály és Bíró B. András* végrehajtónak felső-rákosi *iff. Pethő Mózes* végrehajtást szenvedő elleni 94 frt. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében az oklándi kir. járásbíróóság területén lévő Felső-Rákosi község határában fekvő, a f. rákosi 39. számú telekjegyzőkönyvben A + 49 $\frac{1}{2}$ hr.-szám 160 frt, 50 $\frac{1}{2}$, 51 $\frac{1}{2}$ hr. 4 frt 439 $\frac{1}{2}$ hr. 5 frt, 456 $\frac{1}{2}$ hr. 17 frt, 853 $\frac{1}{2}$ hr. 30 frt, 913 $\frac{1}{2}$, 914 $\frac{1}{2}$, hr. 24 frt 999 $\frac{1}{2}$ hr. 25 frt, 1202 $\frac{1}{2}$ 30 frt, 1245 $\frac{1}{2}$ hr. 18 frt, 1313 $\frac{1}{2}$ hr. 13 frt, 1512 $\frac{1}{2}$ hr. 22 frt, 1685 $\frac{1}{2}$ hr. 36 frt, 1702 $\frac{1}{2}$ hr. 23 frt, 1971 hr. 46 frt, 1978 hr. 26 frt, 2089 $\frac{1}{2}$ hr. 17 frt, 2167 $\frac{1}{2}$ hr. 9 frt, 2204 $\frac{1}{2}$ hr. 23 frt, 2230 $\frac{1}{2}$ hr. 4 frt 2231, 2234 $\frac{1}{2}$ hr. 27 frt, 2549 $\frac{1}{2}$ hr. 19 frt, 2570 hr. 93 frt, 2604 hr. 22 frt, 2736 $\frac{1}{2}$ hr. 62 frt, 2738 $\frac{1}{2}$ hr. 146 frt, 2860 $\frac{1}{2}$ hr. 1 frt, 3039 $\frac{1}{2}$ hr. 2 frt 50 kr, 3275 hr. 8 frt, 3279 hr.-sz. 34 frtban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius hó 8-ik napján délelőtti 10 órakor *Felső-Rákosi* község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Oklánd, 1889. december 24.

A kir. járásbíróóság m. telekkönyvi hatóság.
Nagy Dénes,
kir. aljárásbíró.

(71) 1—1

Sz. 3175./1889. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy ürmösi *Lázár Mihály* végrehajtónak

ürmösi *Csere György* végrehajtást szenvedő elleni 166 frt 37 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a köhalmi kir. járásbíróóság területén lévő Ürmös község határában fekvő, az ürmösi 113. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—18. rendszámok alatt foglalt ingatlanokból végrehajtást szenvedő 1/4 részben megillető tulajdon járandóságára az árverést 398 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor Ürmös község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvenczikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1889. decz. hó 19.

A kir. járásbíróóság m. telekkönyvi hatóság.
(68) 1—1 Bod, kir. albiró.

Sz. 3189.—1889. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy *Berthold Ferencz* végrehajtónak *Mihaila György* végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a köhalmi kir. járásbíróóság területén lévő Longodár község határában fekvő, a longodári 161. számú telekjegyzőkönyvben 2—30. rendszámok alatt foglalt birtokból végrehajtást szenvedő megillető fele részbeni tulajdonjárandóságára az árverést 444 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor *Longodár* község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1889. december 20.

A kir. járásbíróóság m. telekkönyvi hatóság.
(67) 1—1 Bod, kir. aljárásbíró.

Sz. 405.—1890.

Hirdetmény.

A csik-szeredai kir. törvényszék mint csődbíróóság közhirre teszi, hogy *Fisch Lipót* csik-szeredai vagyonbukott kereskedő csődtömegéhez tartozó és a leltárba 1.1778, 1790. és 1791. folyó számok alatt felvett, 9073 frt 29 krba becsült boltiárucikkék és egyéb ingóságoknak árverezés útján eladása elrendeltetvén, arra határnapul 1890. márczius hó 4-ik és a következő napok tüzetnek ki a kereskedés helyiségebe, oly módon, hogy az árverezés első napján a tömeghez tartozó összes ingóságoknak, egyszerre egy tömegben leendő eladása kísértetik meg, s annak nem sikerülése esetében, másnap reggel a darabonkénti árverezés veszi kezdetét.

Kikiáltási árul a becsár vétetik, — azonban az árverezendő összes vagyonra előnyös ajánlattétel esetében azon alól is eladatnak, mely esetben a vásárló azon előnyben részesül, hogy a vételár kellő biztosíték nyújtása mellett 15 nap alatt fizetendő, és a kereskedés helyisége, ahhoz tartozó raktárak 1890. április hó 30-dikáig használatba adatkak.

Az árverezés fogantatásával megbízott Baktsi Gáspár kir. közjegyzőnél a leltár előlegesen is betekinthező.

Csik-Szereda, 1890. febr. hó 15.

A kir. törvényszék mint csődbíróóság ülésebből:
Antálffy, jegyző. Arnd Ernő, h. elnök

Sz. 3063 1890. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. jbróság., mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy *Stancsul Nagyul* végrehajtónak *Fumnea Gyorgye* végrehajtást szenvedő elleni 96 frt 13 kr tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a köhalmi kir. járásbíróóság területén lévő Longodár község határában fekvő, a longodári 27 sz. tjkönyvben A + 26, 26 a, 27 hr. sz. alatt foglalt ingatlanokra az 1881 évi LX. t. cz. 156 §-hoz képest az árverést 346 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890 évi márczius hó 17-ik napján d. e. 9 órakor *Longodár* község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv. czikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1889. december 13-án.

A kir. jbróság, mint telekkönyvi hatóság.
(64) 1—1 Bod, kir. albiró.

Sz. 52.—1890.

(60) 1—3

Hirdetmény.

A nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. miniszterium a törösvári m. kir. belépő állomás épületein 1024 frttal előirányzott javítási munkálatokat méltóztatott engedélyezni.

Ezen munkálatok a belépő állomás irodájában folyó évi márczius hó 5-én, d. e. 10 órakor tartandó, nyilvános árlejtésen a legelőnyösebb ajánlatot tevő vállalkozó által szerződésileg fognak végeztetni.

Az árlejtésen résztvevők az előirányzott összegnek 10%-át bánatpénz- illetve biztosítékképpen letételezni tartoznak.

A munkálatokra vonatkozó tervek a belépő-állomás irodájában betekinthezők.

Törösvár, 1890. febr. hó 16.

A belépő-állomás vezetősége.

Kiadó bolt.

A helybeli piacon a legnagyobb közlekedési részen, Almasor 90. szám alatt levő

volt D. H. Feldmann-féle üzlethelyiség

teljes felszereléssel vagy a nélkül is bérbe adó, és azonnal átadható.

Bővebb felvilágosítást szerezni a Gyertyánffy Lajos és fia klasztróm-utcai bóraktárában.

3—3

A legjobb

Brünni szöveteke

szállítja eredeti gyári áron a

SIEGEL-IMHOF

finomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férföltönyre

elég egy szelvény 3,10 méteres, azaz 4 bécsi röl hosszúságban.

Egy szelvény ára:

• 480 frt. közönséges •

• 7-15 frt. finom •

• 10-50 frt. finomabb •

• 12-40 frt. legfinomabb •

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknök, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható czérnaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó árúért s pontos szállításért kezesség vállaltatik. (57) 3—40

Minták ingyen s bérmentve.

Öltöny-szövetek

valódi gyapjuból, kitűnő

brünni gyártmányok

a legújabb színekben

a tavaszi és nyári idényre

bámulatos olcsón beszerezhetők

Frank & Pernitza

posztógyári raktárból

(35) 8—24 Brünnben.

Minták bérmentve. A szabómester urak dús tartalmu és elegáns kiállítású mintakönyveinket eredeti gyáriáron kapják.

Nagy raktár egyenruhák szövetéből es. kir. államhivatalnokok, torna- és tűzoltó-egyletek, stb. számára.

Pontos és solid teljesítése minden megbízásnak, csak utánvét mellett vagy az összeg előleges beküldése ellenében.
Levelezés minden nyelven.

MAGYAK.

Szávoszt Alphons

magkereskedése és gazdasági c'kkek üzlete

Budapest, V., Arany János-utca 11.

tudatja a n. é. gazda és kertészkedő közönséggel, hogy január hó 1-ével megnyitotta

konyhakerti és virágmag-üzlet osztályát

s ajánlja egészen friss, faj azonos

here, fű, répa, konyhakerti és virágmagvakkal

dusan felszerelt raktárát

• Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök. •